

Sygn. akt V K 171/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – Marta Kornacka

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2016 r., na rozprawie

sprawy **H. S.**

urodzonego (...) w m. D.

syna J. i G. z d. K.

oskarżonego o to, że: w dniu 8 lipca 2016 r. około godz. 19.30 na drodze wojewódzkiej (...) pomiędzy miejscowością W. a miejscowością T. gm. W. kierował samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,59 i 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. Oskarżonego **H. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30 (trzydzieści) złotych.
2. Na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat.
3. Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego w pkt. 2 środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 8.07.2016 r.
4. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.
5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt VK 171/16

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423§1 a kpk uzasadnienie wyroku dotyczy rozstrzygnięcia co do kary wymierzonej oskarżonemu H. S. – zgodnie z wnioskiem obrońcy – art. 422§1 kpk

Wymierzając oskarżonemu H. S. karę Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości jego czynu, okoliczności jego dokonania oraz postać zamiaru przy dokonaniu czynu. Bezsprzeczne jest, iż oskarżony spożywał alkohol – 1 litr

piwa w miejscu zamieszkania swojego kolegi, do którego pojechał po odbiór produktów żywnościowych. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, z tego że będzie wracał samochodem do domu, do W. – miał do przejechania 12 km, a planował wrócić za około dwie godziny po wypiciu alkoholu. Oskarżony wracał wcześniej, ponieważ chciał się spotkać z osobą, z którą współpracuje jego syn. Nie było to spotkanie wcześniej planowane, ale nie było na tyle ważne, czy usprawiedliwiające prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu. Podczas kontroli drogowej oskarżony nawet nie wspominał o tym, że spieszy się na spotkanie. Badanie stanu jego trzeźwości – o godzinie 20.20 – zawartość 0,59 mg/l, a o godzinie 20.22 – 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Podkreślić należy, że oskarżony został zatrzymany do kontroli o godzinie 19.30, a badanie urządzeniem (...) wykazało poziom stężenia alkoholu na poziomie 0,90 mg/l. Oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej, ponieważ tor jego jazdy wzbudził podejrzenie policjantów. Jak wynika z karty karnej oskarżony nie był dotychczas karany za jakiegokolwiek przestępstwo. Oskarżony utrzymuje się z emerytury, a dodatkowo pomaga synowi w prowadzeniu działalności gospodarczej. Zdaniem Sądu wymiar kary grzywny 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30 złotych jest adekwatny do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego. Zauważyć należy, iż oskarżony przyznał się do popełnienia tego przestępstwa, złożył stosowne wyjaśnienia, nie ukrywając żadnych okoliczności i nie próbował umniejszać swojej winy.

Zgodnie z art. 42§2kk Sąd miał obowiązek orzec wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, który wyznaczył na 3 lata. Oskarżony dopuścił się popełnienia tego czynu po 18.05.2015r – (zmiana przepisów wynikająca z ustawy z dnia 20.03.2015r - Dz. U. z 2015r., poz. 541), wówczas dolna granica zakazu wyznaczona została na 3 lata. Zdaniem Sądu, orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w dolnej granicy, jest wystarczające dla osiągnięcia celów prewencji szczególnej wobec oskarżonego, tak aby w przyszłości nie popełnił tego rodzaju przestępstwa.

Orzekając wobec oskarżonego środek w postaci świadczenia pieniężnego, Sąd miał na względzie przepis art. 43a§2kk, który przewiduje iż w przypadku skazania za taki czyn orzeka się to świadczenie w wysokości co najmniej 5.000zł.

Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania albowiem jego sytuacja materialna nie pozwala na ich uiszczenie. Oskarżony utrzymuje się z emerytury, ponosi koszt leczenia i pomaga w prowadzeniu działalności gospodarczej syna.